

יהוה אדון הכל היה הוה ויהיה אלהים וכן אל תקפו ובעל היכולת ובעל הכחות כלם אלהינו כניל ומשיגה עלינו בפרטות אדוני הכל

שׁוֹיֵתִי יְהוָה יֵאָדָר וְהֵי לִנְגְדֵי תַמִּיד

תפלת 'אל מלא רחמים' על קדושי השואה הנוראה

שנעקרו על קדוש ה' בשנות הזעם ת"ש - תש"ה

מיוסד ע"פ א"ב, ובסוף חתום שם המחבר יהושע העשיל

א ל מלא רחמים, רם על כל רמים, אדון החסדים העצומים, המצא מנוחת עולמים, על פני השכינה במרומים,

לבוא אל המנוחה ואל הנחלה:

ב מעלות קדושים וטהורים, כזהר הרקיע מזהירים, את נשמות הגבורים, קרבנות צבור נבחרים, זקנים עם נערים,

על מוקדה כזבח וכעולה:

ג דולי תורה גבורי חסידות, גאוני פקודי עדות, פארי נכבדי היהדות, עם טהורי הילדות, יחדיו בגירת העקדות, כל אפירי סלה:

ד ור דעה ותורה, תקופת זהר ואורה, אוי כי נגזרה גזרה, שואה אימה וצרה, אכזריות סדום ועמרה, אש קדחה ותאכל ארץ ויבולה:

ה יו צרינו לראש, ענבמו ענבי-רוש, כרם ישראל לחרש, השביענו לענה וראש, וגם דמינו הנה לדרוש, הרגת ביום אפך טבחת באין חמלה:

ו עמדו זרים וחרעו, כצאן לטבח תעו, במרכבות דחק לאו, ובעגלות בקר זעו, יחוגו כשכור ונעו, נפשנו נבהלה לקול המולה:

ז ועות המלחמה האימה, בידי גרממיה האמה, וחברותיה בהסכמה ובדומה, בנעם ובקצף ובחמה, לא תחיה כל נשמה,

הסוררים אל ירומו למו סלה:

ח רב פיפיות ומכונות, חלמנו ומאוטהאוזן מיתות משונות, חנק בקרונות ובמחנות, מבצרות וערי מסכנות, יגונות וקול ענות,

מחוץ ובבית חרב שפלה:

ט פנו לבו ולשגינה, השאת והשבר בכל פנה, צעקת יתום ואלמנה, סבלת שכולה ועגונה, רזון חורב וצנה, יצא חתן מחדרו וכלה:

י זובו מדקרים מתנובת, נפשות צמאות רעבות, בנים על אבות, חללי רעב עזובות, שוככי על ארץ תלאבות, פי כבד הרעב ותלה:

כ ליון וחרץ וצעקה, במידנק אושוויץ וטרבלינקה, צר ומצוק ומצוקה, בוקה ומבוקה ומבלקה, אנוש עד דכא, בשרי ועורי בלה:

ל יל הדלח הנורא, תבערת ספרי התורה, ובתי מקדש למדורה, לאפר כל תפארה, כשרפת בית הבחירה, שרפו כל מועדי אל בית תפלה:

יהוה ארון הכל היה הוה ויהיה אלהים וכן אל תקפו ובעל היכולת ובעל הכחות כלם אלהינו כגיל ומשיגה עלינו בפרטות אדון הכל

שויתי יהוה יא הר ונהי לנגדי תמיד

מ זי רעב וצמא, כפיפת ראש וקומה, חשכה כל היממה, בבקר ובערב
אימה, והמה לשואה יבקשו במלחמה, והנה אימה חשכה גדלה:

נ פוץ ראשי עוללים, עלי סלעים נסקלים, תנוקות רבן שתולים, חבקו
אשפות חולים, וגיסות רשע צוהלים, רבת בנים אמללה:

ס ערות סאון הרעשה, חמה כחה תשה, בשנים ת"ש - ת"ש, הגה ברוחו
הקשה, לכלות אמה קדושה, לחרפה ולמשל ולשנינה ולקללה:

ע ל גבי חרשו חרשים, הרבבת אנוש לראשים, ובכל זאת עז לובשים,
באמונה ובתמימות חלוץ חשים, ושם שמים מקדשים,
בנפול לפני בני עולה:

פ יח כבשונות השמדה, הרג המונים בהתמדה, בפעלויץ וסוביבור
ובאבי יאר להכחדה, רבבות קדושים על מוקדה, אנשי אמנה
באבדה, על זאת אספדה ואילילה:

צ דו צעדינו מהליכות, צעדות מות באנחות, עלפון ואפיסת הכחות,
הלוף ילך ובכות, ולפושלים מכות ותוכחות,
הלכו הלוף וגעו במסלה:

ק הלוח הקדש לתהלה, והיכלי התורה והתפלה, שהאירו חשכת
הגולה, נחרבו עד היסוד בהשפלה, בידי בני עולה,
עטרת ראשנו נפלה:

ר אה נא והביטה, כי השפלנו מטה, להרוג ולאבד ולשחיטה, וכמעט לא
נותרנו לפליטה, בהאפל שמינו עלטה, אל נא רפא נא לה:

ש בר שנות שפל, שמים קדרו אפל, חשך ענן וערפל, בהגדש סאת יגון
הספל, כי לקינו בכפל, אשר שתינו מצינו כוס התרעלה:

ת פן אלינו ברחמיה, תשוב ותרחם עמך, תבא רעתם לפניך, תרדף
ותשמיד קמיה, תרחם ציון כנאמה,
כי יום נקם בלבי ושלמו ימי אבלה:

יה הושע עם סגלה, אשלי נטעי נחלה, ברך באשר ובגדלה, ובצרור
החיים למעלה, נשמות הקדושים תהא צרורה, וינוחו בשלום סלה,
ובישועתך תגביה קרננו למעלה, עם שרידי חרב ובהלה, להחיות
לשמח כבתחלה, בהשמע קול מבשר בצעהלה, הגיע זמן גאלה: